

DE IERSE EN DE BRITSE ZEEVISSERIJ

ZALM (1)

De uitvoer van Ierse zalm vertegenwoordigt een grote waarde voor de visserijindustrie aldaar. De gehele Ierse visserij zorgt voor een uitvoer met een waarde van maar eventjes 10.600.000 pond en daarin zit een zalmwaarde van 2 miljoen pond. Deze fijne vis die op vele manieren kan worden bereid zou eigenlijk een veel grotere waarde kunnen opbrengen voor een zelfde aanvoer. In het bijzonder wanneer ze gerookt wordt bereikt ze een grote waarde.

Deze visserij wordt meestendeels bedreven met kleine vaartuigen en drijven de netten langs de westelijke en noordwestelijke kusten van het Ierse eiland. De meeste van de zalmvissers zijn terzelfdertijd landbouwers maar hun grootste inkomen is afkomstig van de zeevisserij. Trouwens het gehele bestaan van de bewoners aldaar hangt af van de visserij, voor het grootste deel.

Is in het midden van de negentiende eeuw dat men in Ierland op zalm begon te vissen bij middel van het drijvende of staande net. Eerst werd deze visserij bedreven in vroegere tijden dan, met de zogenaamde «currachs», kleine bootjes. De oorsprong van deze bootjes gaat terug tot de folklore en de Ierse mythologie. Ze waren vroeger bedekt met dierenhuiden, en bestaan trouwens nog heden ten dage. Ze zijn nu gemaakt met een licht geraamte in hout en overtrokken met geteerd zeil om ze waterdicht te maken. Tot op het einde van de jaren vijftig werd de visserij met de drijfnetvisserij praktisch niet bedreven in Ierland. De kleine havens op de westkust hebben altijd van de zeevisserij afgehangen want de landbouw bracht heel weinig op. De vissers uit deze streken hebben dan ook een lange traditie van de zalmvisserij die nu ongeveer vier generaties teruggaat en velen bedrijven deze visserij van vader op zoon sedert geruime tijd.

Sedert een vijftigtal jaar heeft de landverhuizing een 85.000 mensen weggenomen uit het graafschap Mayo. Nu vertrekken jaarlijks nog een 1.500 mensen uit dit gebied en van 1966 tot 1972 hebben ongeveer 14.000 jonge mensen van 14 tot 25 jaar het land verlaten. Een ander graafschap waar de zalmvisserij ook druk beoefend wordt, n.l. dat van Donegal in het noorden van het land, werd eveneens zwaar getroffen door de werkloosheid en de landverhuizing.

Heden is de landverhuizing alleen maar gedeeltelijk en tijdelijk, enkel de mannen gaan arbeiden in de grote industriële centra van Groot Britannië terwijl de families in Ierland blijven. Zij komen ieder jaar terug op het einde van de lente of in het begin van de zomer om hun tijd te verdelen tussen de zeevisserij en de landbouw.

De meest opbrengende visserij wordt bedreven in het noordwesten van het land maar de ontwikkeling werd belemmerd door het gebrek aan installaties en uitrustingen. De grootste schepen van de vissersvloot en deze van de landen van het vasteland vissen in de nabijgelegen wateren, wat wel bewijst dat deze lange kust vol bochten en baaien en klippen een grote bijdrage zou kunnen leveren aan de visserijindustrie van dit land op voorwaarde evenwel dat de infrastructuur aan de wal en de produktieapparaat voldoende zouden schenken. De meeste van de vissers bezitten eveneens kleine landbouwbedrijven die weinig opbrengen zodat het grootste deel van hun inkomen afkomstig is van de zeevisser op zalm wat hen toelaat op hun boerderijtje te blijven en hun een voldoende levenswijze bezorgen.

ZALM (2)

Door een gebrek aan voldoende installaties kunnen deze vissers-landbouwers tot nog toe niet het gehele jaar de zalmvisserij bedrijven, een bedrijvigheid die zo te zien voor de hand ligt. De zalmvisserij is steeds een seizoensvisserij geweest die gemiddeld tot 12 weken duurt naargelang de duur van de doorgang van de zalm. Het feit dat de drijfnetvisserij nog maar sedert een vijftigtal jaren bedreven wordt is het gevolg van de ingewikkeldheid ervan. Er moet inderdaad een zeker aantal uren gedurende de nacht geroeid worden in ruwe wateren. Het is duidelijk dat dergelijke arbeid de jongeren weinig aantrekt. Sedert 1960 is een belangrijke verandering gekomen in de visserij met het staande net. De «Ierse Zeevisserijraad» heeft inderdaad een honderdtal motorbootjes in gebruik genomen om de oude «currachs» te vervangen!

Dit is natuurlijk al heel wat gemakkelijker dan de roeiboten. Deze motorbootjes hebben een grotere autonomie en maken het werk gemakkelijker door aangepaste uitrusting en hulpwerktuigen. Deze nieuwe bootjes laten eveneens toe te vissen wanneer het weer niet te goed is zodat de aanvoer tamelijk verbetert. Dit is zeer belangrijk want de zalm kan alleen maar 's nachts worden gevangen en wanneer er aangepaste weersomstandigheden zijn wat vanzelfsprekend de duur van de visserij zelf beperkt.

Veel van de mensen die verhuist zijn om in de Britse industrieën te gaan werken zijn teruggekeerd en hebben hun spaargeld belegd in de zalmvisserij om deze bedrijvigheid ten volle te kunnen uitoefenen op een meer uitgebreide manier. Daardoor komt het dat vele schippers reeds vaartuigen bezitten die een waarde vertegenwoordigen van 100.000 pond en die eerst maar begonnen met een bootje van een achttal meter lengte.

De Europese invoerders lopen nogal erg op met de kwaliteit van de Ierse zalm evenals trouwens alle andere visserijproducten uit dit land. De verse en gerookte Ierse zalm bereikt hoge prijzen op de internationale markten. De Ierse gerookte zalm is befaamd voor haar gastronomische hoedanigheden die maken dat ze erg gevraagd is op de tafels van de gulzigaards in Londen en in Tel Aviv.

HARING (1)

De aanvoer van haring in Engeland bedroeg 148.000 ton in het jaar 1974. Het jaar ervoor bedroeg deze aanvoer 157.294 ton maar de waarde van 1974 lag heel wat hoger dan deze van het jaar ervoor n.l. van 9.500.000 pond naar 13.200.000 pond dit is een verhoging van zo maar eventjes 39 t.h. Achtenzeventig t.h. van deze aanvoer wordt ontscheept in de Schotse havens!

De vermindering in hoeveelheid is het gevolg van de overbevissing van de Shetlandse gronden en eveneens van de beslissing van de Gouverneur om de visserij te verbieden gedurende de maand november op de oostkust teneinde de voorraden te beschermen. Anderzijds heeft er wat slechts weer thuisgehouden op de westkust en ook dat heeft ertoe bijgedragen dat de vangsten verminderden. Er werd gevraagd aan de vissers die erop aandringen dat de visserijgrenzen zouden worden uitgebreid tot vijftig mijl, nog even geduld te oefenen.

Ze zouden nog een jaar moeten wachten en moeten aandringen op een economisch gebied wat zou toelaten met andere landen te onderhandelen over de uitbreiding tot 200 mijl en het recht daarbinnen in te vissen.

De belangrijkste gebeurtenis van het verlopen jaar in de visserijwereld is ongetwijfeld de overeenkomst tussen de landen die vissen in de Noordzee en in de Oostelijke Atlantische oceaan voor de bescherming van de visstapel. De huidige besprekingen over de Britse quotas, al hebben ze een groot belang, mogen ons toch laten inzien dat de haringvisserij met vertrouwen mag worden tegemoet gezien. Uiteindelijk bestaat er nu toch een beschermingspolitiek voor de visstapel tenminste voor wat de haring aangaat.

Ondanks de inzinking van de Britse economie kunnen de vooruitzichten voor het jaar alleen maar begrensd worden door een willekeurige vermindering van de voortbrengst. Deze zou ongeveer 140.000 ton moeten bereiken en dit zou toelaten de binnenlandse markt te bevoorraden en 5 t.h. van dit totaal uit te voeren.

De binnenlandse prijzen zouden evenwel moeten stijgen zodat de prijzen ondanks de inflatie toch nog hoger zouden liggen.

LIMIET (1)

De Britse treilersfederatie heeft duidelijk verklaard dat ze in principe het voorstel van Noorwegen aanvaardt om gedurende de winter op de kusten van het noorden van het land de korrevisserij niet meer te beoefenen in bepaalde gebieden maar ze stelt terzelfdertijd dat de gebieden die door de regering werden vooropgezet veel te uitgebreid zijn en eigenlijk aan de kustvissers een bescherming bieden die boven het redelijke ligt. Deze stellingname van de Britse treilersfederatie is feitelijk niet nieuw want een woordvoerder van de organisatie had verklaard dat het wenselijk zou zijn dat Noorse - Britse besprekingen beginnen voor het vaststellen van visserijgebieden buiten de zones die het voorwerp zouden zijn van een monopolie van de Noorse kustvissers.

De reden van deze stellingname is het gevolg van de betreurenswaardige gebeurtenissen die zich laatste winter hebben voorgedaan tussen Noorse en Britse vissers. De treilersfederatie vond dat een overeenkomst noodzakelijk is om nauwkeurig vast te leggen in welke gebieden de Noren gaan vissen en dit om te vermijden dat dergelijke incidenten zich nog iedere winter voordoen. De Noren vissen thans evenwel veel verder uit de kust dan ze vroeger deden doordat ze betere schepen en modernere uitrustingen hebben.

Tegenwoordig weten de Britse vissers ook niet meer waar de Noorse vissers hun staande tuigen hebben gezet. Daarom gaat de treilersfederatie ermee akkoord dat Noorwegen verboden gebieden in het leven roept. Maar zij meent dat deze gebieden zoals ze door de Noorse regering vastgelegd werden streken omvatten die veel belangrijker zijn dan deze waarin de Noorse vissers hun netten uitgooien voor het ogenblik.

Als voorbeeld vermoedt de treilersfederatie het gebied dat voor treilers verboden is rondom de Lofoten-eilanden en dat zich veel te ver uitstrekt zowel naar het zuiden als naar het noorden. Het visverbod in dit gebied zal zeer nadelige gevolgen hebben voor de traditionele visserijcampagne van de lente der Britse treilers in deze streken. De federatie

(Vervolg blz. 7)

(Vervolg van blz. 6)

vertelt verder nog dat het visserijgebied dat afgebakend werd rondom de Noordkaap nooit tevoren door Noorse vissers werd bevestigd in ieder geval niet sedert de laatste wereldoorlog. Hetzelfde geldt trouwens voor wat de Witte Zee aangaat. In deze twee laatstgenoemde gebieden maken de Britse vissers zeer goede vangsten en indien Noorwegen inderdaad vasthoudt aan haar verbod van korren in deze gebieden dan zullen de Britse aanvoeren fel worden aangetast. Ook zullen de kosten van deze schepen erg gaan stijgen.

LIMIET (2)

Zoals de gebieden die thans voor het koren verboden zijn kunnen ze het vertrekpunt vormen voor ernstige besprekingen zowel in het belang van Noorwegen als van Engeland. Dergelijke besprekingen zouden moeten leiden naar definitieve overeenkomsten tussen beide landen.

Dergelijke overeenkomst moet wel degelijk rekening houden met de rechten van de Britse vissers binnenin een eventuele Noorse zone en omgekeerd zou dit akkoord dan ook rekening houden met de rechten van de Noorse vissers binnen de Britse visserijgebieden die later zullen worden bepaald wanneer zij overgegaan worden tot verdere uitbreiding wellicht tot vijftig en dan tot 200 mijl.

De Britse visserij is nu wel voorstander geworden van een uitbreiding der visserijlimieten tot op 200 mijlen maar er worden akkoorden gezocht met de landen die steeds binnenin deze zouden hebben gevist. Het gaat eigenlijk om een verwisseling van goede dingen: de Noorse vissers zouden kunnen voortvissen binnen het gebied van 200 mijlen der Britten op voorwaarde dat de Engelse vissers ook toegelaten zouden zijn om te vissen op andere soorten vis binnen de Noorse gebieden.

Anderzijds zullen de visserijzones van Noorwegen ongetwijfeld een weerslag hebben op de Britse vismarkt. De vis zou daardoor wel eens zeldzamer kunnen worden. De Noorse visgronden werden al sedert onheugelijke tijden bevestigd door de Engelsen die nog meer op deze gronden rekenden sedert ze uit de IJsländse wateren werden verjaagd.

Aldus zullen de Britten ook de Lofoten waar ze zo graag gingen vissen nu ook moeten verlaten. Ze zullen wel verplicht zijn andere en verder afgelegen visgronden op te zoeken en dit zal alleen maar als gevolg hebben dat de vis er nog duurder zal door worden. Inderdaad kosten van uitbating zullen niet meer goedkoper zijn.

VERANDERINGEN IN OFFICIELE LIJST DER BELGISCHE VISSERSVAARTUIGEN - MAAND APRIL 1975

NIEUW VAARTUIG SCHELDEVISSERSVLOOT:

A.2 „NANCY” — Bt 50,72 - Nt. 13,63 - bouwjaar 1964 - werf 64 - staal - Motor Deutz - 290 pk - nr. SA 6 M. - 528 - Navigatie-instrumenten: R, US, R.F. - Eigendom: Schroeyers Alfons en Schroeyers Ludovicus, vandlletse Dorpstraat 59, 2000 Antwerpen. - veebrief: Z.V. Sch. A. 10/22.

ERRATA:

blz. 58 en 59: Lijst der Scheepswerven: bijvoegen nr. 64 N.V. Scheepswerf „Bareveld” - Wildervank - Nederland.

blz. 45 - bij R.1 Twee Gebroeders - 160 pk i.p.v. 75 pk.

NIEUW VAARTUIG:

N.15 - seinletters O.P.A.O. - „De Kottens” bt 224,37 - nt 83,45 - bouwjaar 1975 - werf 24 en 48 - staal - motor ABC - 1000 pk - nr. 11082 - navigatieinstrumenten: R.F., R., DN, OP, US, DNP, Aut. Pll. - Eigendom Calcoen Roger - Vermote, Albert I laan 79F, 8450 Nieuwpoort. - Zeebrief: 22.4.1975.

ADRESVERANDERING:

O.628 „YOLANDE” - eigendom: Vandecasteele René - Monteny, Ooststraat 58, 8400 Oostende.

GESCHRAPT:

Z.442 „AJAX” - eigendom: Adams Leon, Evendijk Oost 48, 8380 Zeebrugge - Brugge 5 en Savels René (overl.) - Cornelius, Jozef Dorélaan 16, 8390 Knokke-Heist. - Geschrapd op 20-2-1975.

INBOUW ANDERE MOTOR + OPDRIJVEN pK.:

Z.473 „JAN BART III” - eigendom: Vantorre Ludwina (Wed. Dobbelaere Frans), Onderwijsstraat 16, 8390 Knokke-Heist - Motor Daimler Benz - 240 pk - nr. 846918-00-001729 - bouwjaar 1963 - Zeebrief: 29-4-1975.

LOSSE PUNTJES ...

In Denemarken worden door de visserijmiddelen van de regering maatregelen gevraagd, die kostendrukkend, liquiditeitsbevorderend en prijsstabiliserend zijn.

Waar moet dat nu niet worden gevraagd?

X X X

De Britse «White Fish Authority» zoekt de afzet van blauwe wijting te stimuleren.

Daartoe is in de loop van deze maand een proefreis op blauwe wijting voorzien. Men rekent op een aanvoer van 50 ton in blok diepvroren vis en men wil handelaars vinden om de verkoop te verzekeren.

X X X

In «Voedingsmiddelentechnologie» (nr. 17/18 april 1975, blz. 7) lezen we onder de hoofding «Vismeeelproductie moet worden beperkt» het volgende: De visindustrie en de groothandel in vis in West-Duitsland eisen de beperking van de vismeelproductie om een verdere bedreiging van de visstand te vermijden. In een verklaring van het bestuur van de Westduitse vereniging voor de visindustrie en de groothandel in vis staat, dat volgens visserijdeskundigen van naam en de Duitse visindustrie alleen een drastische beperking van de vismeelproductie kan leiden tot een «aanvulling» van de visstand. De maatregelen die tot dusver zijn genomen om de visstand te ontzien en welke slechts regionaal en voor beperkte tijd van kracht waren, zijn niet meer voldoende. Ten aanzien van de stijgende wereldbehoefte aan eiwitten is het onverdedigbaar dat het waardevolle viseiwit slechts via de omweg van vismeelproductie en de hieraan aansluitende slachtveeproductie productief wordt gemaakt voor de voedselvoorziening van de bevolking.

De vorming van nationale visserijzones biedt volgens genoemde vereniging geen uitweg om overbevissing tegen te gaan. Door deze grenzen wordt alleen een «schutting» opgericht onder beschutting waarvan de jacht op vismeelgrondstof kan worden voortgezet. Zo te zien is de uitbreiding van de visserijgrenzen «een slag in de lucht» als het gaat om het beschermen en het opbouwen roept daarom de nationale en EEG-autoriteiten op de vismeelproductie aanzienlijk te beperken.

X X X

De forellenkwekers in Rogaland en Hordaland in Noorwegen zitten ook in moeilijkheden. Er zijn namelijk afzetproblemen. De prijzen van de forel liggen zo laag dat met verlies moet worden verkocht. De kosten voor 1 kg gekweekte forel belopen 10 Noorse kronen, terwijl de verkoopprijs slechts 7 à 8 Noorse kronen bedraagt. U moet weten dat 1 Noorse kroon 7 B. Fr. is).

De jongste drie jaar is de produktie zeer sterk gestegen en dit is een van de oorzaken van de moeilijkheden.

X X X

Er werden in Noorwegen nieuwe minimumprijzen voor de uitvoer van diepvroren kabeljauw en schelvis naar Groot-Brittannië van kracht.

De prijzen liggen boven de Britse marktprijzen en zelfs boven de wereldprijzen, voor zover zij vergelijkbaar zijn.

Hopelijk rijzen er nu geen moeilijkheden meer tussen beide landen.

X X X

Volgens de Bedrijfsraad voor de Visserij werden voor onze in- en uitvoer van vis en visserijprodukten in 1974 volgende cijfers geboekt:

	Ton	1.000 fr.
Verse vis	49.148	2.272.694
Gezouten, gerookte en gedroogde vis	6.580	281.534
Schaal- en weekdieren	25.155	1.198.303
Viskonserven	22.710	1.554.020
Konserven van schaal- en weekdieren	2.636	486.631
Totaal:	106.229	5.793.182

UITVOER

	Ton	1.000 fr.
Verse vis	17.409	882.676
Gezouten, gerookte en gedroogde vis	2.763	143.592
Schaal- en weekdieren	479	59.689
Viskonserven	2.828	214.815
Konserven van schaal- en weekdieren	192	37.779
Totaal	23.671	1.338.551